

men til at tvivle noget derom, idet den højtærede Minister ikke alene ikke gik ned med sit Budget paa de Poster, hvor der i Fjor var foreslaaet en Nedgang — hvad jeg til Nød kan forstaa, da vi ikke have Lovforslaget om Søværnets Ordning foreliggende — men endog gik betydeligt op. Det synes altsaa, som om man alligevel ikke bør være alt for tryk over for den højtærede Marineminister, naar han giver Løfter om Nedgang paa sit Budget for dermed at dække den Merudgift, som forlanges til Søværnets Ordning. Jeg vil derfor ved Behandlingen af dette Forslag tillade mig at spørge den højtærede Marineminister, om han ikke tænker paa i Aar at fremlægge Forslag om en Ordning af Søværnet, der holder sig inden for den nuværende finansielle Ramme. Er den højtærede Minister i Stand til at fremkomme med et saadant Forslag, tvivler jeg ikke om, at det vil blive behandlet med Velvilje, lige som jeg er vis paa, at saavel dette som det efterfølgende Forslag vil blive behandlet med Velvilje af dette Ting.

Marineministeren (N. Ravn): Jeg vil navnlig i Anledning af det ærede Medlems sidste Udtalelse tage Ordet. Det ærede Medlem siger, at han er kommen noget i Tvivl om, hvorvidt jeg mener det ærligt med den Nedsættelse paa Marinens Budget, jeg foreslog i Fjor, fordi den ikke er bevaret i Aar, men den foreslaaede Sum tværtimod i Aar er bleven større. Jeg skal i den Anledning sige det samme, som jeg sagde ved en tidligere Besvarelse af en Førespørgsel fra et andet æret Medlem, hvis Betegnelse jeg i Øjeblikket ikke husker (A. Nielsen), nemlig at det, der foreslaas til Vedligeholdelsen af Flaadens Materiel, er i Virkeligheden ikke mere, end hvad der er ønskeligt. Da Flaaden imidlertid bestaar baade af Personel og Materiel, og da Personellet trænger i den Grad til Udvidelse, som vort for Øjeblikket gør, maa man hellere foreslaa at knibe paa Materiellet — indtil en vis Grad naturligvis — saaledes, at Materiellets Vedligeholdelse vel selvfølgelig i alle vigtige Punkter bliver forsvarlig, men dog indskrænkes der, hvor det i Hovedsagen drejer sig om at give Materiellet det smukke Udseende, som det i og for sig burde have, idet vore Skibe jo, naar de møde fremmede Skibe, burde se lige saa godt ud som disse. Det er det, jeg har foreslaaet. Men naar der foreslaas en Udvidelse af Flaadens Personel, og der fra Udvalgets Side, hvad der oftere er

sket, udtales: Den skal Ministeren gerne faa, naar han blot vil indrette denne Udvidelse saaledes, at det bliver billigere end hidtil, i alt Fald ikke dyrere, saa vil jeg sige: Hvor kan man forlange noget saadant? Hvorledes er dette muligt? Man kunde da lige saa gerne sige: Vi ville ikke have saadan Udvidelse af Personellet. Det er tydeligt, at et større Personel, som vel at mærke skal være lige saa øvet som det tidligere — det er nødvendigt — kan man ikke faa for den samme end sige for en mindre Bekostning. Altsaa skal Udgiften til Søværnet holdes paa det samme Standpunkt som hidtil, og man ikke kan foretage nogen Nedsættelse i Udgiften til Personellet, er der intet andet Sted at foretage Nedsættelsen end paa Materiellet. Man kan naturligvis ogsaa til en vis Grad sige: Ja, lad os da hjælpe os med et mindre godt holdt Materiel, det vil dog være bedre end et fuldt godt holdt Materiel med utilstrækkeligt Personel. Derfor kan jeg ikke forstaa, hvorledes man kan benytte det, jeg tilbød i Fjor, nemlig at jeg kunde gaa ind paa at faa Materiellet mindre godt, naar vi paa den anden Side faa Personellet bedre, paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde.

Jeg ved vel, at dette ikke angaar det foreliggende Forslag, om end det staar i nær Forbindelse dermed, men jeg skal bemærke, at jeg meget snart vil foreslaa en Lov om Søværnets Ordning, som er under Udarbejdelse. Jeg vil naturligvis være saa imødekommende som muligt, men Ordningen af Søværnet maa dog selvfølgelig ogsaa være saa god som muligt, og det er en Selvfølge, at man ikke kan faa et større Personel for det samme Beløb som det mindre. Altsaa Nedsættelser kunne i Virkeligheden ikke finde Sted der, de kunne kun finde Sted paa Materiellet. Det forekommer mig dog, at naar man ellers ret rundhaandet giver Bevillinger, som Folketinget jo af og til gør, kan man ogsaa for at faa en tilfredsstillende Flaade bevilge denne noget mere end den Sum, man nu er gaaet ned under, 200,000 Kr. Jeg synes, at Tinget nok kunde gaa ind paa en Forhøjelse, naar det gælder om at tilvejebringe et saadant Personel, som er nødvendigt for Flaadens Betjening, navnlig ved en Krigs hurtige Komme, og ingen kan svare for, at en Krig ikke kan komme saa at sige pludselig.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa det, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) omtalte. Jeg antager nemlig, at det er noget, som i langt højere Grad angaar